

Vieläkö Venäjälle?

Ville Melasen lähettikirje 1/2024 06.03.2024

Bussilla rajan yli

Suomi on sulkenut itärajan ainakin pitkälle kevääseen. Näin ollen suuntasin Venäjälle vuoden ensimmäisellä matkallani Viron kautta. Matka Helsingistä Tallinnaan taittuu laivalla nopeimmillaan parissa tunnissa. Tallinnasta pääsee bussilla Pietariin asti. Tosin raja pitää ylittää kävellen, koska Venäjän puolella tehdään raja-asemalla remonttia. Lipun voi ostaa kuitenkin koko matkalle. Saapuessani Narvaan oli yö. Rajalla oli vähän väkeä, joten rajan ylitys kaikkine muodollisuuksineen sujui nopeasti. Ivangorodin puolella odotti lämmin bussi viedäkseen meidät matkustajat Pietariin. Tämä on hyvä järjestely. Kävelyä tulee matkalla joitakin satoja metrejä, mutta pieni jaloittelu useamman tunnin matkalla tekee hyvää jaloille.

Palasin samaa reittiä takaisin. Ivangorodissa huomasin, että raja-asemarakennuksen ulkopuolella on kymmenien metrien jono. Ajattelin, että Narvassa odottaa linja-auto enkä voi jäädä jonon hännille odottamaan. Niinpä päätin mennä jonon etupäähän ja jonkun ajan jälkeen pääsin sisälle rakennukseen ja sieltä hiljalleen tarkastuksen jälkeen Viron puolelle. Virossa EU-passin tarkastaa kone ja se kestää vain hetken. Saavuttuani bussille huomasin, että siellähän on vain kaksi kuskiä. Muut eivät olleetkaan toimineet samalla tavoin kuin minä. Noin puolentoista tunnin odottelun jälkeen pääsimme lähtemään kohti Tallinnaa. Jos tätä kautta on jatkossa meneminen, lienee parasta matkustaa yöllä. Silloin rajalla on lähtökohtaisesti vähemmän ihmisiä.

Siperiassa oli kylmä

Tammikuussa kollegat kertoivat kovista pakkasista. Karatusan alueella oli kylmimmillään -56 astetta. Meidän työemme kannalta keskeisessä kylässä tuolla alueella oli sentään vähän lämpimämpää eli vain -48 astetta. Tuolloin monessa paikassa lämpötila oli siinä -40 paikkeilla. Matkani aikana Krasnojarskissa oli kylmimmillään jonkun verran alle -30 asteen, mutta ajoittain vähän lämpimimmissäkin asteissa oli tavattoman kylmä. Tuuli oli sen verran ankara, että tuntui melkein siltä kuin kylmyys olisi puskenut jopa karvalakin lävitse. Vaikka joistakin suomalaisista perinteiset karvahatut ovat huvittavia, ne ovat totisesti tarpeen kylmissä olosuhteissa. Ihmettelin kovasti erästä nuorta miestä, joka kovien pakkasten vallitessa tuli bussipysäkille ilman minkäänlaista hattua tai edes huppua päässä ja jaloissaan lenkkitosut. Saattaapi olla, että jos hän elää vanhaksi, niin tajuaa silloin kolotusten ja kipujen taustan. Helmikuussa

erään tiistaiamun Skype-konferenssin yhteydessä rukoilimme, että Jumala varjelisi pahempien pakkasten yli. Pakkaset koettelevat ulkona liikkuvia ihmisiä, mutta myös koneiden toimiminen ja esimerkiksi rakennusten lämmittäminen aiheuttavat kovilla pakkasilla erikoisjärjestelyjä ja mahdollisesti suurempia taloudellisia kuluja. Muistan tuolla kertaa kaikkialla toimialueellamme olleen pakkasta 30 jotain, mutta Karatusan alueen Ylä-Suetukissa lämpötila oli -42. Kun erään suomalaisen kollegan mielestä -10 on kova pakkaskeli, niin mitä ovatkaan Siperian pakkaset!

Jatkoa passiepisodille

En ole vieläkään hankkinut leimaa oleskeluluvasta uuteen passiin, vaan kulkenut edelleen vanhan passin kanssa. Aika alkaa käydä sen kanssa vähiin, joten seuraavalla Venäjän-matkalla se täytyisi hoitaa. Muuten en enää kohta pääse Venäjälle. Sen sijaan onnistuin viime matkallani jättämään vuosi-ilmoituksen. Oleskelulupa edellyttää vuosittaisen ilmoittautumisen tekemistä. Se edelsi monien mutkien tekemistä suuressa kaupungissa ja monen tunnin valmisteluja matkoineen. Sain sen kuitenkin pois päiväjärjestyksestä.

Minkälainen ilmapiiri on Venäjällä?

Tätä kysymystä minulle esitetään usein Suomessa, kuten myös Venäjälle matkaamiseen liittyviä kysymyksiä. Lähdän siitä, että en ole huonoilla vain hyvillä asioilla – evankeliumin asioilla – liikenteessä. Venäjälle tultuani jonkun verran minun jälkeeni bussiin tuli vanha mies, joka sanoi minut nähdessään: ”Oo, tänään kanssamme on Herra Jumala!” Vastasin tähän: ”Totta kai!” Mies ei sanonut tätä pilkallaan, vaan ihan ystävällisessä hengessä. Käydessäni Pietarissa parturissa parturi kysyi hiuksiani leikatessa: ”Oletteko Baltiasta?” Vastasin: ”Ei. En ole. Olen Suomesta.” Hän vastasi tähän: ”Mutta sehän on hienoa!” Kaikkialla asioidessani minua kohdeltiin asiallisesti, vaikka ulkomaalaisuuteni kävi ilmi. En sano, etteikö toisenlaista kohtelua voisi olla. Ihmisillä voi olla myös hyvin jyrkästi erilaisia mielipiteitä ajankohtaisista asioista. Siihenhän jokaisella on oikeus.

Onko Venäjällä vielä lähetystyöntekijöitä?

Inkerin kirkon työyhteydessä on nykyään noin kymmenen lähetystyöntekijää, jotka joko asuvat Venäjällä tai tekevät säännöllisiä matkoja Venäjälle. Tällä joukolla tarkoitan Suomen kirkon virallisten lähetysjärjestöjen lähettejä. On myös muita kävijöitä, mutta heistä minulla ei ole kovin selkeää kuvaa. Matkallani Krasnojarskiin pysähdyin menen tullen Pietarissa, jossa osallistuin kanslianeuvoston kokoukseen. Tapasin Pietarissa paljon tuttuja kirkon työntekijöitä. Samaan aikaan sattui kirkon keskustoimistolle neljä meitä suomalaisten lähetysjärjestöjen lähettiä, mikä on näinä aikoina suorastaan harvinaista. Tunnelma oli hyvä ja kaikilla oli halu jatkaa työtä Inkerin kirkon työyhteydessä. Aika näyttää, mihin poliittinen tilanne johtaa ja mitkä ovat kirkolliset suhdanteet tulevaisuudessa. Herran käsky ei ole kuitenkaan lakannut. Kaikilla on oikeus kuulla Jumalan Pojasta, joka on sovittanut koko maailman synnin. Tämän evankeliumin julistamista eivät kristityt saa vaimentaa, vaikka maailman voimat haluavat tämän ilosanoman lakkaavan kaikkialla. Herra varjelkoon!

Evankeliumin ilta

Aloitimme viime syksynä Hämeenlinnan Luther-talolla ”evankeliumin illan” järjestämisen. Mikä se tällainen tilaisuus on? Tarkoituksena on tavoittaa erityisesti venäjänkielisiä kuulijoita, jotta he voisivat kuulla Jumalan sanaa omalla äidinkielellään. Ohjelmaan kuuluu musiikkia ja rukousta. Olemme nyt pitäneet kaksi tällaista tilaisuutta, jossa pidän opetuspuheen venäjäksi. Puheeni suomeksi on kääntänyt Silva Oikarinen. Tuntuu erikoiselta puhua venäjää Suomessa, mutta hyvin se on mennyt. Ainakin Silva ymmärtää venäjääni. Tilaisuus on tarkoitettu siis kaikille venäjää ja suomea ymmärtäville. Syksyllä ensimmäisessä tilaisuudessa oli pari kolme venäjänkielistä ja hiljattain pidetyssä tilaisuudessa kymmenkunta. Suomalaisia oli molemmilla kerroilla enemmän. Pyydänkin teitä rukoilemaan jatkoa tälle työlle. Olen miettinyt, että pitäisikö tällaista kokeilla myös muilla paikkakunnilla. Suomessa on kuitenkin aika paljon venäjänkielisiä. Oli myös mukava kuulla molemmilla kerroilla Hämeenlinnassa, että ainakin

joku oli tyytyväinen siihen, että sai kuulla Jumalan sanaa omalla äidinkielellään. Tämä on meille luterilaisille ollut aina tärkeää.

Taloukatsaus

Tällä kertaa kirjeeni yläreunan kuva on tylsääkin tylsempi taloustaulukkokuva. Viime matkallani minulla ei ollut kameraa mukana, joten eipä olisi mitään tuoreita kuvia Siperiastakaan. Vaikka viime vuosi oli hengellisesti hedelmällinen vuosi Siperian rovastikunnassa, tein paljon matkoja Siperiaan ja kirjoitin paljon lähettikirjeitä, talouspuolella on pudotusta ja yhä enemmän jäämistä tavoitteista. Voipi olla, että Venäjän poliittinen tilanne heijastuu myös minun työni tukemiseen, vaikka tehtäväni on pitää evankeliumia esillä. Nykyinen työkauteni kestää ensi vuoden kesän loppuun. Katsotaan, mikä on tilanne ensi vuonna. Tämän talven aikana on myös huomattu, että minulla ja Evankeliumiyhdistyksellä on ollut erilliset työni tukijalistat, mikä tarkoittaa sitä, että ehkä kaikki eivät ole saaneet kirjeitäni. Pyrimme korjaamaan tilanteen. Ehkä silläkin on merkitystä tulopuolelle. Kiitän kaikesta viime vuonna saamastani tuesta ja jo tänä vuonna tulleesta tuesta. Jumala työnne ja lahjanne siunatkoon! Jumala on armossa rakas Isä, joka pitää meistä lapsistaan huolen.

Sana

”Vaan kun sinä paastoat, niin voitele pääsi ja pese kasvosi.” (Matt. 6:17)

Elämme suuren paaston keskivaihetta jo pääsiäisjuhlaa odotellen. Paastoaminen ei ole meidän kulttuurissamme kovin tärkeä asia. Voisi sanoa niin, että ainakaan hengellisissä piireissä ei paljon paastota. Ihmiset kertovat sata syytä, miksi ei tarvitse paastota tai siitä, mitä paastoaminen ei ole. Harvempi puhuu siitä, mitä paasto on ja ehkä vielä harvempi noudattaa omasta tahdostaan paastoa. Toisinaan on kuitenkin niin, että joudumme kaikki paastoamaan halusimmepa tai emme. Jeesus koki tällaisen paaston, kun Pyhä Henki vei hänet autiomaahan. Jeesus ei valinnut tuota paastoa, vaan Jumala antoi hänen osalleen ankaran paaston noudatettavaksi. Meidän ei pidä liian helposti sanoa, ettemme olisi kokenut mitään erityistä paastoa. Kyllä koimme, kun koronavirus riehui eri puolilla maailmaa. Silloin jouduimme paastoamaan monista asioista – jopa julkisia jumalanpalveluksia toimitettiin rajoituksin. Tällaisen pakollisen paaston lisäksi voimme vapaaehtoisesti paastota vähentämällä syömistä ja juomista.

Ehkä tänä päivänä kunnon paasto olisi paastota kännyköistä. Paaston tarkoitus ei ole tehdä meistä pyhempitä, sillä niin se ei onnistu. Kasteen ja uskon kautta olemme pyhiä Kristuksessa, mutta ilman Häntä mitkään teot eivät tee meistä pyhempitä eikä parempitä. Jeesuksen vuorisaarnan opetuksesta käy selkeästi ilmi, että Hänen seuraajansa joskus paastoavat myös ruuasta. Tästä ei ole kuitenkaan tarkoitus tehdä numeroa. Paras paasto-ohje on synnistä paastoaminen. Paastotkaa pahoista teoista! Se, mistä meidän ei pidä edes suuren paaston aikana paastota, on Jumalan sana ja sakramentit. Nuo armonvälineet ovat kuin taivaan manna, jotka virvoittavat ja vahvistavat meitä. Koska emme joka päivä pääse messuun, muistakaamme ja kiittäkäämme joka päivä kasteesta Jumalaa. Olemme siinä päässeet Kristuksen perillisten joukkoon. Löytäkäämme Jumalan sanasta joka päivä vahvistusta ja rohkaisua elämäämme. Näin uusi ihminen meissä vahvistuu ja vanha ihminen joutuu väistymään.

Me emme onnistu paastossa, kuten emme missään muussakaan, täydellisesti, mutta se ei tarkoita, etteikö paastosta ja muista raamatullisista asioista olisi meille hyötyä. On hyvinkin. Meillä on kuitenkin Vapahtajassa täydellinen paastoaja, lain täyttäjä, hyvän tekijä ja koko maailman syntien sovittaja. Hänen ominaan ja Hänen kanssaan meillä ei ole mitään hätää. Vaikka tämä maailma myrskyää ja omassa elämässämme on omia taisteluja, Jeesus johtaa ja vie perille taivaan valtakunnan yltäkyläisen pöydän ääreen. Siellä ei paastota.

Lähetysterveisin,

Ville

Esirukousaiheita:

Varjelusta matkoille

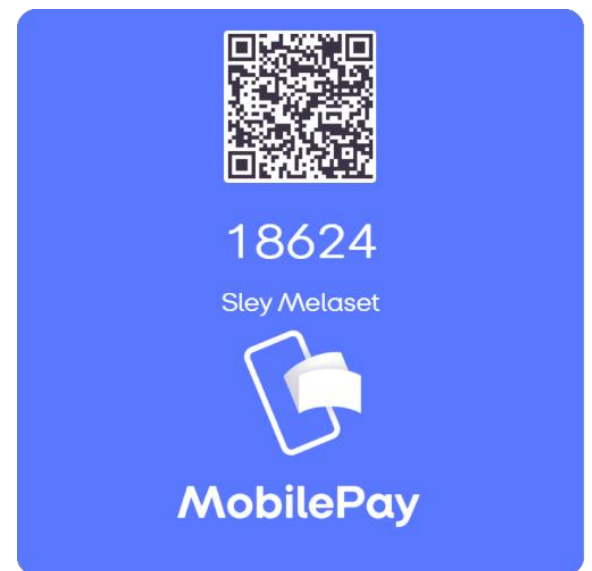
Terveyttä läheisilleni

Piispa Ivan Laptevin terveys

Rauhaa maailman kansoille!

ville.melanen@sley.fi

<https://www.taivaallinenlahja.fi/susanna-ja-ville-melanen>

Haluaisitko olla mukana lähetystyössä? Jos haluat tukea Ville Melasen: työtä, voit laittaa haluamasi summan Sleyn lahjoitustilille IBAN: FI13 8000 1500 7791 95 BIC: DABAFIHH. Käytä henkilökohtaista viitenumeroasi, jolloin kannatus näkyy automaattisesti myös kotiseurakuntasi lähetyskannatuksena, tai kirjoita viestikenttään Ville Melasen rengas + oma kotiseurakuntasi. Säännöllisestä kuukausilahjoittamisesta saat tietoa täältä <https://www.taivaallinenlahja.fi/kuukausilahjoittaminen> tai Lea Gröhniltä, leea.grohn@sley.fi, puh. 044 767 5201

Viitenumero- ja osoiteasiat: anu.laine@sley.fi tai puh. 044 298 2601

Tukesi tekee mahdolliseksi evankeliumin viemisen niiden pariin, jotka eivät vielä tunne Kristusta.

Kiitos tuestasi! Jumala lahjasi siunatkoon.

Keräyslupa RA/2021/1127